

N:o 2. 1920.

Ägare: **DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.**
 Ansvarig utgivare: **J. C. N. af KLERCKER.**
 Redaktör: **ERIC AHLSTRÖM, Skärsåtra.**
 Riks- och Allm. Telefon: Skärsåtra 41 (samtrafik).

12:te årgången.

Tänk på stilen!

Jag medger, att rubriken är ett avsiktligt bedrägeri. Men ett alldeles förlåtligt. Jag avser därmed nämligen faktiskt att lura Dig, just Dig, djurgårdsvän, att läsa de nedanstående få raderna, ty jag anser, att Du har nytta av det. Åtminstone Du, som kommit till oss under något av de senare åren.

Och när Du nu läst så här långt, kan Du nog också fortsätta med mig en stund till.

*

Det finns en idrottsförening här i staden, som intensivt och energiskt arbetar på att hålla sig bland de främsta. Vilket den också i många avseenden lyckas i. Utom dock i bland andra ett.

Den saknar nämligen stil.

Dess medlemmar äro samtliga ungdomar — dock ej av yngsta klass — och dess ledning är lika ungdomlig. Och det är den stora förklaringen till dess brist på stil.

Ty föreningens medlemmar erhålla icke, jämsides med sin idrottsliga uppfostran, ledning i sin moraliska.

Vilket beror på att det bland dem inte finnes en ledare, en auktoritet, en man med mognad, erfarenhet och kraft, som kan säga: så får Du inte uppträda, ty det anstår inte en idrottsman.

*

Och därmed har jag kommit till kärnan.

Tänk på stilen!

Det har i vår förening alltid varit ont om ohyvsat folk, om drullar, som dragit ned vårt namn.

Och det måste så vara ock i fortsättningen.

Men det har, som sagt, funnits undantag — och det finns.

Överstyrelsen har egenhändigt måst varna två ungdomar för otillbörligt uppträdande. Och får de närmaste dagarna lov att taga itu med en liten snatteri-historia, smärtsam och tråkig, då någon oärlighet aldrig förefunnits hos någon äkta och sann djurgårdare.

Till alla och envar vill jag därför ha sagt:

Vad tror Du, att det är som i snart 30

år kunnat hålla Djurgårdens Idrottsförening så långt fram i teten? Jo, det har varit föreningens moraliska kraft, dess friskhet och sundhet, dess stil. Det har varit därför att den bestått av kärnpojkar, som skött sig, var de än kommit, och som tänkt på att det om vår förenings medlemmar aldrig skulle få fällas glåpord om busfasoner, dålig uppfostran och allsköns omoral.

*

Vi ha nu åter börjat få en hel del ungdomar, i vars öden vi andra djurgårdare vid många tillfällen komma att ingripa.

Se då till, att här ingenting förstöres. Håll inne med allt tarvligt tal, allt oskickligt uppförande och dåliga exempel, men slösa med goda råd och föregå med gott exempel. Föreningens medlemsantal ökades under 1919 med drygt öfver trehundra medlemmar. Bibringa dessa den äkta djurgårdarens dygder: ärlighet, hyvsnings, glatt humör och outslitlig energi.

Tänk på stilen!

Eric Ahlström.

Distriktsbudkavlen.

På skidor förstås.

Djurgården vann. Med glans. Efter en intressant, spännande och omväxlande tävling.

Djursholmarna hade satt in sina två starkaste orienterare på första sträckan!!! Hade de, Wahlgren och Jonsson, varit djurgårdare och åkt med på Hedjers tid, då budkavletävlingen var på ett ganska annorlunda sätt, så hade naturligtvis Wahlgren gått »åt skogen» med den efterföljande konkurrenten och låtit Jonsson åka med budkavlen i lugn och ro. Men nu var inte Wahlgren och Jonsson djurgårdare.

Persson och Olle Tandberg hade första sträckan, Näsby—Kallhälls station—Vallentuna. Persson och Wahlgren dillade omkring i terrängen, tills Wahlgren började spurtat iväg, då Persson blev något efter. I Kallhäll skrävlade Wahlgren om tjugominuters försprång o. s. v., men Persson hade åkt lika stortäget nästan och inkom — knappt 4 minuter senare. Det gick lyckligt i orienteringen även i fortsättningen för den med trakten fullkomligt obekante östersundaren, så att tidskillnaden vid växlingen endast var c:a 7 minuter. Olle Tandberg åkte också de 32 km. ypperligt och inträffade endast 15 sekunder efter Persson.

Albin Sandström tog budkavlen och Einar Olsson följde efter honom på

andra sträckan Vallentuna—Runö station—Viggbyholm (22 km.). Här blev det storåka utav. Snart var djursholmarnas försprång ledigt inhämtat, och konkurrenterna anlände tillsammans till Runö. Därefter inträffade katastrofen för djursholmsåkarna. Våra män gingo på Hedjers inrådan norrut, uppsökande landsvägen vid Stava. Detta gav dem i Viggbyholm ett försprång på inte mindre än 14 minuter, då djursholmarna — och alla de andra — dragit iväg genom snåriga och otillgängliga, men på kartan genare vägar. Sandström och Einar Olsson inträffade ungefär samtidigt i Viggbyholm.

Saken var därmed klar för Engh (budkavlen) och Hansson, som satte en fruktansvärd fart över routen Viggbyholm—Tureberg—Stallmästaregården. Engh lade här ytterligare 6 minuter till försprånget, och löpte in i stor stil, fulla 20 minuter före Djursholm. Hansson, ihärdig som en igel, hängde gott med och använde knappt 2 minuter längre tid än Engh för de 20 kilometerna.

Prislistan såg ut på följande sätt:

Distriktsmästare:

Djurgården I 7.27.10.
(2. Djursholm I 7.47.23).

10. Djurgården III.
11. Djurgården IV.

Individuella tider:

I-sträckan.

(1. Wahlgren 3.29.20).
3. Persson 3.36.47.
4. Tandberg 3.37.02.

II-sträckan.

1. Sandström 2.29.57.
2. Olsson 2.29.58.

III-sträckan.

1. Engh 1.20.25.
2. Hansson 1.22.21.

Djurgårdens övriga lag följdes av en viss otur. I andra laget råkade K. Falk skada sin ena höft och kunde ej fortsätta sin sträcka ut, varigenom laget kom ur räkningen. — Tredje lagets sista män, Jakobsson och S. Falk, förfröso öronen och händerna och förlorade en dyrbar halvtimme med att få liv i kroppsdelarna. Laget inkom som tionde. — Närmast därefter följde vårt fjärde lag, oldboyslaget, som förtjänar en eloge för den goda prestationen att fullfölja den krävande tävlingen. Laget bestod av S. S. Carlsson, B. Nyhult, E. Pallin samt Einar och Bengt Tandberg.

Ala.

O. Tandberg, Olsson, Persson, Sandström, Engh, Hansson.
Distriktsmästarna.

Djursholmsstafetten.

Också på skidor.

Under hållande regn gick i år starten för den numera traditionell vordna Djursholmsstafetten. Ett osedvanligt stort antal lag voro anmälda till tävlingen, men på grund av de miserabla väderleksförhållandena mankerade några i starten. Denna gick kl. 8,15 f. m. vid Framnäs-viken med Schumann, Isaksson och S. S. Carlsson representerande Djurgårdens trenne lag. Banan gick härifrån ut över Värtan, genom Bogesundslandet förbi Wiggbyholm och i en båge åter mot Framnäs-viken, allt som allt sträckande sig över 25 km.

Å första varvet var tidsskillnaden i målet mellan de bästa helt obetydlig, då de förut ömsevis sparat för varandra. Isaksson var först inne med den jämförelsevis goda tiden av 3.06,13 omedelbart följd av Schumann och Karlsson.

Hansson gick andra varvet gott. Den minut han fått av Schumann var för litet att göra något av, varför han förstärkt nog beslöt åka samman med Sterner, Djursholm, och därmed utesluta varje möjlighet till felåkning. Å sista delen av banan satte Hansson upp farten och förskaffade Sandström dryga tre minuters försprång, vilka Albin också visste begagna. Vårt andra lag låg här trea närmast följt av Djursholm II och Thor.

Sandström hade en lyckad dag och gjorde dagens bästa tid, 2.04,54, på sina välskötta skidor. Fram på eftermiddagen klarnade vädret upp och termometern sjönk sakta men säkert under noll-

strecket och efterhand blev även föret bättre. Bergman, som gick sträckan för Djursholm, gjorde vad han kunde för att hämta in de förlorade minuterna, men misslyckades, då han ej en enda gång fick syn på Sandström. Albin kunde i stället öka försprånget till 14 min.

Engh fick således ge sig iväg vid fyrtiden och kunde köra omkring halva varvet i dagsljus, men fick sedan löpa den återstående delen av banan vid skenet av en ficklampa. Hans bedrift att löpa de tjugufem kilometrerna på endast 2 min. längre tid än Albin Sandström är också värd det största erkännande. Jonsson i Djursholm tappade c:a 25 min. på honom, varför segern aldrig var hotad. Djurgårdens andra lag startade ej å fjärde sträckan, då dess representant i så fall fått åka hela banan i mörkret.

Det ståtliga priset hemfördes därmed för tredje och sista gången av Djurgården, och vi få väl hoppas, att någon välvillig mecenat till nästa år uppställer ett nytt, till sporre mellan Stockholms skidlöpareklubbbar.

*

Samtidigt som stafetten gick ägde juniortävlingar rum. I 18—20-årsklassen segrade Alf Wetterlind överlagset trots otur med startnumret. Hela första varvet fick Wetterlind spåra, men åkte ekonomiskt och lät sig föga beröras av Königssons tidvis tämligen besvärande närhet. Med en minut sämre tid än

»Königs»son å första varket kunde Affe med oförminskad kraft taga itu med det andra, där han utan större svårighet lyckades suga sig ifrån den slutkörde konkurrenten.

I den yngsta klassen debuterade en liten djurgårdare, vid namn Gösta Lindberg, som med förvånansvärd energi körde sin mil, ett verkligt litet kraftprov vid 13 års ålder och i det föret.

Resultat:

2 mil (18—20 år): 1. Alf Wetterlind 1.49,14.

1 mil (under 18 år): 9. Gösta Lindberg, Stafettlöpning.

Resultat. 1. Djurgården 9.51,45.
» (2. Djursholm I 10.34,36.)

Ind. tider:

1:sta sträckan:

1. A. Isaksson 3.06,13.
2. E. Schumann 3.07,33.
3. S. S. Carlsson 3.08,26.

2:dra sträckan:

1. O. B. Hansson 2.32,39.

3:dje sträckan:

1. A. Sandström 2.04,54.

4:de sträckan:

1. J. Engh 2.06,54.

Vidi.

Medlemsavgifterna skola nu betalas. Ö. S. har beslutat att sätta alla medel till för att kassera in dem och bl. a. beslutat införa träningskortsystemet, sedan detta med så lyckligt resultat utexperimenterats inom boxningssektionen. Där har nämligen villkoret för deltagande i övningarna varit, att det löpande årets avgift skall vara inbetald, varemot erhållits ett kort, som berättigar till inträde i klubblokalen. Detta har haft till följd, att mellan — hör, häpna och glädes — 60—70 st. sektionsmedlemmar erlagt stadsegenliga avgifter för 1920.

Början — eller, om man så vill, fortsättningen — göres nu med brottarna, varefter turen kommer till våra otaliga fotbollsspelare, vilka senare endast mot uppvisande av detta träningskort erhålla tillträde till Tranebergs Idrottspark.

Det är nog inte många medlemmar, som förstå, vilket rörelsekapital, som genom årsavgifternas inbetalning tillföres föreningen. Om vi räkna så lågt, som att endast 600 av föreningens 1,000 medlemmar äro betalande — övriga ständiga — och att dessa betala en medelavgift av 3:50 kr., så gör detta en summa av 2,100:—. Och lägga vi därtill förfallna avgifter för föregående år (pluralisform) äro vi säkert uppe i Kr. 4,000:—.

En sak har förvånat mig mycket. Här finns det medlemmar, som på föreningens

bekostnad skickas än hit och än dit i tävlingar; här finns det medlemmar, som använda föreningens förhyrda lokal till övning i allehanda idrotter; här finns det medlemmar, som sparka på av föreningen inköpta bollar och i av föreningen dyrt förvärfvade skor; här finns det medlemmar, som få högt betalda priser för sina prestationer; här finns det sålunda en hel del gott folk, som ha fått rättigheter i legio, med andra ord. Är det då för mycket begärt, att dessa medlemmar fullgöra sin skyldighet, sin stadsegenliga skyldighet: att betala denna i våra dagar så futtigt lilla avgift av (högst) 5 kronor.

Genom pressen har gått meddelandet om det storslagna förhållandet med medlemsavgifterna i Hellas. Endast 3, säger och skriver tre, man ha där icke (med laga förfall ändock) betalt sina avgifter!! En sådan känsla för att föreningen skall ha, vad till föreningen hör, imponerar. Och manar hos rättvisa föreningsmedlemmar till efterföljd.

Djurgårdare

Du blir väl rakad, klippt och behandlad om Du går till

Raksalongen Majorsgatan 2

påstår en av våra revisorer.

Vi ha vant oss vid att ha en dansbana, som drar in pengar, och en fotbollsavdelning, som spelar in lika mycket. Men vi ha inte vant oss vid att förstå, att det finns utgifter i samma höga grad.

Nåja, vi skola inte gräla om det här längre nu. Vi skola framför allt förstå; och förstå att kravet på medlemsavgifternas inbetalning inte är annat än en rättvis och billig fordran.

Gack för den skull upp till Wilhelms-son, som träffas på expeditionen tills vidare varje kväll mellan kl. 7—9 e. m. Eller sänd pengarna pr post. Att Du sedan må kunna visa upp ett rent samvete.

Hjälpfonden har tydligen inte gått in i medvetandet på medlemmarna ännu. Som ännu inte tyckas ha fått klart för sig, att inga som helst bidrag till utslagna tänder, stukade händer, brutna ben och vrickade armar utbetalas till medlemmarna med mindre än att inträde sökts (och vunnits) i Hjälpfonden.

Och det är inte meningen att inträde skall sökas i samma ögonblick som man kommit underfund med att hjälp behöves. Hjälpfondsstyrelsen har just haft erfarenhet av det sista: att idén med understöd var bra just då en penningssumma behövdes. Dessförinnan ägnades Hjälpfonden ingen som helst uppmärksamhet.

Distriktsmästerskapen.

Alltjämt på skidor.

Årets distriktsmästerskap i längdloppning voro anordnade av Djursholms-Kamraterna och bjödo på flera överraskningar, både angenäma och oangenäma dito. Till de förra måste man utan tvekan hänföra Enghs goda löpning å 60 km., varigenom han dokumenterade sig som en 6-milare att räkna med; till de senare förlusten av ett för tämligen säkert hållet första lagpris å 30 km.

Å 60 km. startade Engh samt Olle och Gunnar Tandberg för Djurgården med Sundqvist, Djursholm, och Bellander, Framåt, som farligaste konkurrenter. Strax efter åtta kunde Engh ge sig iväg med Sundqvist endast 2 nummer efter sig. Första varvet kunde Engh hålla det givna avståndet, men under andra varvet gick Sundqvist upp bra och inkom med 1 minut till godo på Engh i vändpunkten. Joel gjorde sig här god ro och tog igen sig under dryga 10 min. under det Sundqvist omedelbart hade fortsatt. Under tredje varvet överraskade Engh emellertid med att återhämta dessa och lägga ett försprång på 3 min. därtill. Sundqvist var nu ganska slutkörd, och Engh hade ingen svårighet att på sista varvet ytterligare gå ifrån sin fruktade konkurrent och ta hem mästerskapet. Olle och Gunnar gjorde båda goda löpningar och placerade sig som resp. första och tredje män i klass II resp. klass I. Djurgården hemförde lagpriset överlägset på en sammanlagd tid av 20 t. 18 m. 58 sek.

30 km. blev, som förut nämnts, en misräkning. Både första lag- och individuella priset gick ifrån oss. Det förstnämnda mycket genom etur, då Ei-

nar Olsson kom nära fyra minuter för sent till starten, beroende på av tävlingsledningen felaktigt lämnade uppgifter, och just de minuterna avgjorde lagtävlingen. För övrigt konstaterades, att flertalet Djurgårdare misslyckats med sin vallning. Men det var i alla fall över 20 startande Djurgårdspojkar, vilka med förenade krafter lyckades belägga både andra, tredje och fjärde lagpris! Gott och jämnt arbete! Hansson löpte bra och hade säkerligen kunnat klämma de minuter, med vilka han av Wahlgren distanserades till andra plats, om han blivit underrättad härom. Sandström misslyckades däremot alldeles, och likaså Persson, för vilken dagens tävling emellertid var den första efter hans sjukdom. Isaksson och Einar Olsson lågo ypperligt under första varvet, men det andra varv ansträngande och drog dem nedåt. Alla som under de vidriga förhållandena fullföljde loppet skola emellertid ha tack för gott dagsarbete.

Å 20 km. stodo våra förhoppningar till Wetterlind. Han hade emellertid oturen att bryta en skida ett hundrafemtio meter från starten och förlorade en dyrbar tid innan ett par nya hunno anskaffas. Den förlorade tiden lyckades han delvis inhämta genom en storslagen löpning, men fick finna sig i att med 47 sekunder bliva slagen av Königsson, Djursholm. Det var synd, ty ingen av distriktets åkare i den åldern torde ha varit bättre värd mästerskapet. Övriga startande djurgårdspojkar, Nylund, Carlsson och Lundqvist fullföljde tävlingen, men räckte ej till för lagpriset.

Damerna tävlade ävenledes å 10 km.

Allmänt väntades, att fru Sigrid Samuelsson-Sandström skulle kunna upprepa sina segrar från föregående tävlingar, men därav vart intet. Distriktsmästarinna blev i stället fröken L. Bellander, Framåt, med fru Johansson, Djurgården, närmast. Lagpriset erövrades här av Djursholm, då vi saknade någon tredje representant.

60 km.

Klass I: 1. Joel Engh, 6,28,31 (Distriktsmästare.) 3. T. Tandberg, 6,49,44.
Klass II: 1. O. Tandberg, 7,01,43.
Lagtävling: 1. Djurgården, 20,18,58.

30 km.

Klass I: 2. O. B. Hansson, 2,57,43. 3. E. Olsson, 3,08,09. 5. O. Wicklund, 3,06,05. 6. A. Persson, 3,12,44. 7. Sandström, 3,14,01.
Klass II: 1. S. S. Carlsson, 3,14,11. 2. B. Tandberg, 3,29,08. 5. C. Wilhelmsen, 3,39,39.
Klass III: 2. A. Isaksson, 3,05,53. 5. Eklund, 3,16,17. 6. Jakobsson, 3,18,07.
Lagtävling: 2. Djurgården I, 9,05,51. 3. Djurgården II, 9,32,50. 4. Djurgården III, 9,48,35.

20 km.

2. A. Wetterlind, 2,07,07.

10 km.

Klass I, 16—18 år: 4. G. Pettersson, 1,06,15.
Klass II, 14—16 år: 3. Erik Nilsson, 1,14,30.

10 km. Damer.

2. K. Johansson, 1,14,32. 4. S. Samuelsson-Sandström, 1,19,32^{5/10}.

Medlemsantalet i Hjälpfonden var den 31 december förra året precis 50 (och fondens kapital över 810 kronor), men föreningens medlemssiffra var vid samma tidpunkt 930! Sålunda stå icke mindre än 880 medlemmar utanför Hjälpfonden!!!! Trots att dessa för endast 1 kr. om året därmed skaffa sig möjlighet att påräkna ett understöd om en olyckshändelse skulle inträffa.

Bland Hjälpfondens 50 medlemmar (den

31.12.19) kunde man icke finna namnet på någon brottare, men två boxarnamn. Den halsbrytande backlöpningskonsten hade tre representanter och den benbrytande fotbollsporten åtta mannar med. Av de övriga voro de flesta understödjande medlemmar.

Och varför äro nu inte dessa brottare, boxare, skidåkare och fotbollsspelare med? Jo, av slöhet naturligtvis. Av samma slöhet, som förmått dem glömma inbetalningen av årsavgifterna till föreningen. Det medges här gärna, att det varit en smula slött från vederbörande ledningars sida också, men deras skuld är då därvid obetydlig.

Men här skall nu bli annorlunda. På samma gång som här kommer att slås ett jätteslag för medlemsavgifterna, kommer att agiteras väldeliga för Hjälpfonden. Och därvid skola medlemmarna förstå detta: det är uteslutande för medlemmarnas bästa, som denna agitation kommer att igångsättas, ty vederbörande intresserade ha inte ett ens fördel av arbetet. Och att visa dessa en smula erkännande för arbetet sker enklast genom — att ingå i Hjälpfonden.

Även härvidlag tager Wilhelmsson emot anmälningar. Och emottager de 50:s årsavgift för 1920 också.

Med anledning av nyssnämnda omständighet, att vederbörande för olycksfall utsatta medlemmar söka inträde i samma andetag som de söka bidrag ur Hjälpfonden, kommer Ö. S. att på nästa årsmöte föreslå stadgäändring i den riktningen, »att medlem av Hjälpfonden äger rätt att få bidrag först efter en månads medlemskap av densamma.»

Försök nu att förstå Hjälpfondens idé och uppskjut inte att bli medlemmar.

Velocipeder

äro eleganta,
solida och
lätthäande

HUSQVARNA
Generaldepôt
STOCKHOLM

JOHN W. EHMKE

TRYCKERI

Hornsgatan 158, Sthlm Sö.

UTFÖR ALLA SLAGS TRYCK-
ALSTER VÄL OCH BILLIGT.

ALLM. TEL. SÖ. 98 87.

Bland övriga segrar och nederlag.

Likaledes på skidor.

Orienteringslöpningen den 4 januari.

En misräkning — för oss — blev i stort sett Stockholms Idrottsförbunds orienteringslöpning å skidor söndagen den 4 jan., uthy att någon djurgårdare ej lyckades belägga första platsen i klass I. Visserligen tredje och fjärde o. s. v. men i alla fall inte första! Som vi borde ha haft på hand i Saltsjöbadsterrängen.

En överraskning var det däremot, att Calle Wilhelmsson lyckades taga hem första priset i sin klass, oldboysklassen, och därmed åt Djurgården rädda andra lagpriset. — Kom se'n och säg, att inte Calle kan åka skidor!!

Men nu till »saken». Deltagarna samlades i Kungsträdgården, de första åttio numren kl. 7.30 och de övriga kl. 8.20 f. m., varifrån kosan ställdes till Stadsgrården i och för utresa till Saltsjöbaden. Här meddelades förutsättningarna för tävlingen varefter Esse Schumann som förste man satte iväg kl. 9.02. Första kontrollen var belägen vid Knipträsket, 600 m. nordväst om Trehörningen och erbjöd för en stor del av de tävlande svårigheter att finna rätt på. Den nästa var förlagd till Fårdala i Södertörn och härifrån gick banan till Strand, Erstaviks gård och åter till Saltsjöbaden, varest målet var förlagt vid Badhotellet. Sträckan måtte fågelvägen c:a 15 kilometer, men blev åtskilligt drygare i verkligheten.

Av startande djurgårdare, 20 stycken, lyckades endast en gå under 2 timmar, nämligen förut bemälda Calle, under det att Djurholmskamraterna hade inte mindre än 4 stycken. Första lagpriset gick alltså utan vidare till Djurholm, och det var ganska nätt att Djurgården lyckades hemföra det andra.

Persson gick sista sträckan ett par minuter bättre än segraren, Wahlgren, men hade tagit felaktig väg ifrån Saltsjöbaden till första kontrollen och blev rätt mycket försenad därigenom. — Hansson kom ut på svag is på Erstaviken och väl uppkommen på terra firma igen, fann han

det bäst att ge upp, för övrigt andra gången på 20 år!!! Vad sägs om det? I övrigt hänvisas till resultaten.

Resultat:

Klass I:

3) G. Tandberg	2.06.16,9
4) A. Persson	2.06.41,1
5) O. Wicklund	2.07.25,1
6) A. Isaksson	2.10.24,2
7) G. Berg	2.11.55,9
9) O. Tandberg	2.27.01,4

Klass I B:

1) C. Wilhelmsson	1.58.24,4
2) E. Tandberg	2.19.22,4
5) C. Höglund	2.37.11,2
6) B. Tandberg	3.07.58,1

Klass II:

11) A. Wetterlind	2.07.21,2
Lagtävling:	
2) Djurgården	10.25.28,7.

VIDI.

Poängplockning vid Saltsjöbaden.

Andra samtävlingen gick också i Djurgårdens tecken. Om också inte uteslutande i djurgårdssegrarnas. Vi plockade hem ytterligare 655,5 poäng mot Saltsjöbadens 416,5 och Hellas' 279. Inte mindre än 144 löpare ställde upp till start, och hälften var ifrån Djurgården. Det finns f. n. ingen förening på långa håll som kan ställa upp en sådan trupp!!

I den äldsta klassen, 30 km., som för Djurgården även var **föreningsmästerskapstävling** och match om Bröderna Sandströms vandringspris, utgick Engh, efter en mycket vacker löpning, som överlägsen segrare, på den goda tiden 2.12.18. Och efter honom följde inte mindre än åtta djurgårdare till, nämligen (jag får inte plats med vare sig detaljer eller prislista denna gång) Hansson (2.19.26), Schumann (2.26.15), Wicklund, Olsson, Sandström, O. Tandberg, G.

Tandberg och Isaksson. Bland övriga djurgårdsplaceringar här är att anteckna Eklund (11), Jakobson (13), K. Johansson (16), A. H. Nilsson (17), S. S. Carlsson (21) etc.

I äldsta juniorklassen, 20 km., gingo de första prisen i Wetterlinds frånvaro till Nyholm och Ringi. Djurgårdarnas placering var här bland annat: Haag (3), Jonsson (6), Lundell (7), Nylund (8), Carlsson (9), Sund (12), Kjellstrand (13), Gundberg (14) och Lundquist (17).

Och i den yngsta klassen ställde nästan alla våra duktiga småpojkar upp för att placera sig sålunda: Gotte Pettersson (6), Bertil Carlsson (9), Wahlberg (15), Gust. Pettersson (17), E. Nilsson (18), G. Öijermark (22) etc.

Samtidigt med dessa tävlingar försiggick en

Damernas tävling 10 km.

för föreningens kvinnliga skidentusiaster. Fru Sigrid Samuelsson-Sandström, en berömd skidåkande Umeåflicka på sin tid, var här först på 47.54, följd av Karin och Hilda Johansson på resp. 48.29 och 1.00.41.

Nationell backlöpning i Bollnäs

Bollnäs Gymnastik- och idrottsförening hade den 11 januari anordnat skidtävlingar, däribland nationell backlöpning i den nybyggda backen.

Tävlande hade inbjudits från Stockholm, Gävle, Söderhamn och Sundsvall. Tävlingsarna gynnades av ett idealiskt vinterväder med sol och klar blå himmel. Efter fredagens regn hade snön blivit frusen och hård, varför farten i backen blev den största möjliga. Trots att de 3 djurgårdarne icke haft tillfälle till träning klarade de sig ypperligt i konkurrensen med norrlänningarna genom att belägga 1:a och 4:e platserna i klass I och 3:e i klass II.

Längsta stående hopp gjordes av segraren Isaksson med 31 meter.

DJURGÅRDARE!

Samla Edra

IDROTTS-FOTOGRAFIER

HERZOGS AMATÖRALBUM

Försäljas i varje välsorterad Bok- och Pappershandel eller Fotografiskt magasin.

WESSLINGS

LEVERERADE ALLA DE FÖRTRÄFFLIGA VARORNA TILL VÅR SENASTE

BASAR.

Denna firmas värdefulla och intressanta "Rådgivare för basar-anordnare" erhålles fritt.

Adressen är:

Wesslings Kortvaru-Aktiebolag
Kornhamnstorg 49, STOCKHOLM.

Resultat:

- Klass I: 1. A. Isaksson, 19,40 poäng.
4. G. Tandberg.
Klass II 3. O. Wicklund.

Ett nytt nappatag mellan de yngsta.

Det är absolut uppfriskande med småpojknas tävlingar. Där finns det glädje och entusiasm, arbetslust så att det sprakar om det och en fläkt och fart, som är besmittande. Det diskuteras och kritiserar, man har sin egen mening, och man ger sig inte. Man resonerar skidlöpningsteori med allvar och sakkunskap, man bedömer banan med kännaremin, och man försöker tala om erfarenhet och tävlingsvana. Men man opponerar sig inte mot funktionärerna och protesterar inte eller grinar illa. Utan man är snäll emot de stora och lydig och foglig. Och svär inte, och står inte i och skränar.

Det är för allt det där, som man tycker om pojkarna. Och är rädd om dem och hjälper dem. Ty det skall bli bra växt på det virket. Vilket alla böra komma ihåg, som ha med förhoppningsfulla djurgårdspojkar att göra.

*

Den andra föreningstävlingen för de yngsta gick den 11 januari, från Stadion, över en bana, som med tanke på den sista samtävlingen, var lagd som slätlöpning ut till Borgen på Gärdet. Banan, som åktes en gång av alla utom av 16—17-åringarna, var ett varv omkring 5,5 km. Tävlingen gick denna gång i tre klasser, med 12—13-åringarna i en, 14—15-åringarna i en och 16—17-åringarna i en klass.

Däreginom blev jämnheten större och tävlingen rent utav spännande. Bortåt ett 30-tal (!) pojkar inställde sig, och ändå saknades en del av dem, som tidigare deltagit i de båda första samtävlingarna. — Det börjar ljusna betydligt för längdlöpningens bestånd inom föreningen!

De äldsta startade först, på sina båda varv. Gotte Pettersson var givetvis favorit, men Bertil Carlsson hade tidigare visat sig raskt framåtgående som en liten längdlöpare, och även Gustaf Pettersson hade visat förträfflig form.

Gotte vann emellertid och av de båda

övrige blev Bertil den bättre. Resultaten, med tre utmärkta tider, blevo:

1. Gotte Pettersson	1.09,57
2. Bertil Carlsson	1.10,01
3. Gustaf Pettersson	1.10,49
4. T. Svennberg	1.19,32
5. H. Ekberg	1.19,53
6. G. Norman	1.27,51

Den mellersta åldersklassen såg som segrare Olle Öhlin, som jag tidigare framhållit som ett ypperligt löparematerial. Det finns kraft på den poiken, och banan — nu 5,5 km. — hade bort vara längre för att han skulle ha kommit ännu mera till sin rätt. Lindh är ganska ny hos oss. Han är också stark och borde nog ha pressat sig mera. Resultaten här, för dem som fullföljde, vero:

1. O. Öhlin	39,30
2. K. Lindh	41,13
3. Erik Nilsson	41,57
4. H. F. Frostell	41,58
5. Evert Nilsson	44,29
6. O. Kjellstrand	
7. B. Lindberg	
8. Nils Larsson	

I den yngre klassen löpte lilla Bertil Carlssons ännu mindre bror, Gerhard, som en furie. Den poiken har tävlingslust så det förslår. Och åker bra. Och lovar mycket. Iwan Nilsson försvarade med glans sin plats som förhoppningsfull åkare och gick in som tvåa. Tredje namn blev ett nytt, Frostell, duktig pojk till vår gamle medlem och skidlöpningsspecialist E. Frostell. Poiken har gått i god skola, och det märks, ty hos honom kunde man se stil till och med.

Resultaten blevo:

1. G. Carlsson	39,38
2. I. Nilsson	41,50
3. E. Frostell	43,01
4. H. Essing	45,32
5. K. Jungmarker	46,57
6. W. Alexandrow	
7. A. Nilsson (10 år)	

Om det blir något mer av vintern nu, så låt de här pojkarna åka mera. De bedja det, entusiastiskt och envist genom Alla.

Tredje och sista samtävlingen.

Hellas höll den 14 jan. den sista tävlingen i serien. Tävlingsformen var landsvägslöpning och kvällstävling och

tävlingen gick mycket väl i lås, trots kända svårigheter med dylika tävlingar.

Den äldre klassen löpte 2 mil och uppnådde mycket goda tider. Djurgårdens storrännare voro naturligtvis i teten, med Engh och Hansson efter hård strid främst i nämnd ordning. Tider 1.17.50 och 1.18.12 resp. Efter dem följde djurgårdarna i ordningen: Sandström (3), Persson (4), G. Tandberg (6), Isaksson (7), Einar Olsson (8), O. Tandberg (11), Eklund (13), G. Berg (17), G. Jönsson? (18), K. Falk (21), B. Tandberg (23) etc.

I mellanklassen, som löpte 14 km., visade Affe Wetterlind sig värdig sitt rykte som en förstklassig landsvägslöpare, och segrade som synes med stor överlägsenhet. De övriga (få) deltagande djurgårdarnas arbete här utföll sålunda: H. Carlsson (7), B. Nyland (8) och C. A. Lundquist (15).

I den yngsta klassen på 10 km. hände just inga sensationer. Anmärkningsvärt är dock att tre par gjorde dött lopp om resp. placeringar på prislistan. De våras insats i poänginsamlingen var här: Gotte Pettersson (8), B. Carlsson (11), E. Nilsson (15), K. Lindh (16), H. Ekberg (17), G. Sjöberg (18), I. Nilsson (20) etc.

Tävlingen hölls på den rätt trevliga och omväxlande Södertörnslandsvägen, i icke alltför gott före. Närmast staden var det rätt moddigt, och även längre ut kändes det strävt. På hemvägen blåste en mycket generande vind de tävlande i ansiktet. Sandström, som tagit in en dryg minut på Engh till vändpunkten, förlorade tack vare blåsten, som ej generar den björnstärke tumadälaren, denna och över tre till på hemvägen.

Slutpoängen efter alla tre tävlingarna är: **Djurgården 1,849; Hellas 1,113; Salt-sjöbaden 1,077.**

Som allmänt omdöme om tävlingsserien kan sägas, att den väl fyllt sin uppgift som träningsporre i början på säsongen. För de båda mindre skidlöpande klubbarna har den naturligtvis varit till oerhört gagn genom det rika åskådningsmaterial som bjödits deras löpare, men även för Djurgården torde nyttan ha varit högst betydlig, då särskilt dess ungdomar nu dragits fram i ljuset, vilket svårt försumrats tidigare.

Det skulle vara ägnat att förvåna, om inte tävlingarna återupptogs nästa år.

Sven.

M Ö B L E R

av finare och enklare slag utföras på beställning.

R E N O V E R I N G

av antika möbler samt ompolering och boning.

BUTIKSINREDNINGAR, BYGGNADER

och för övrigt allt vad till yrket hör utföras till humana priser av

O. B. HANSSONS

RENSGATAN 16. — SNICKERI. — Allm. T. 260 12.

HUVUDET

PÅ

SPIKEN

TRÄFFAR DU, OM DU KÖPER
DIN HAMMARE HOS

Alg. Nilssons

Järnaffär

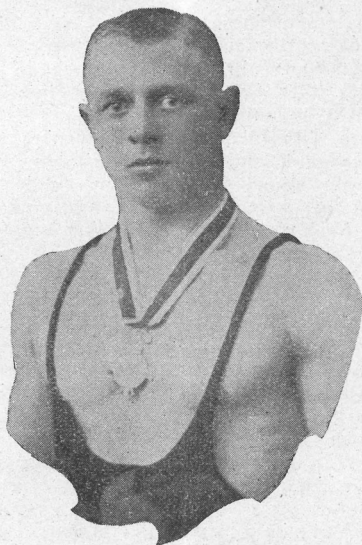
Birger Jarlsgatan 29, Sthlm.
Riks 90 52. Allm. 53 70.

Våra nordiska brottningar.

Trots otvetydiga försök från flera håll att dra ner våra brottningstävlingar, eller att åtminstone dra folk ifrån dem, blev Djurgårdens Nordiska Brottningstävlingar en, om icke ekonomisk, så dock idrottslig succes. Inte minst lyckade voro tävlingarna ur svensk synvinkel, i det djurgårdare och skåningar i fruktansvärt hård konkurrens placerade sig, och detta till och med ypperligt, varom närmare nedan.

Tävlingarnas organisatör var inte i så hög grad föreningen eller ens Ö. S., som i desto högre grad Skoglundh, som, under de endast tio (!) dagar förarbetet och tävlingarna varade, uträttade ett jättearbete, för vilket han inte kan få nog erkännande. Att han därvid måste taga hela sin lediga tid och nätterna, samt diverse medmänniskor, från höga chefer i utrikesdepartementet till helt obetitlade medarbetare i företaget Djurgården, till hjälp höjer ju endast prestationens värde och ger ett begrepp om »affärens» omfattning.

Bland alla de imponerande detaljer, som framsprungit ur denna Skoglundhs överdådiga arbetslust, var prissamlingen kanske den mest storslagna. Vandringsprisen voro inte mindre än fem (Djurgårdarnas, Palladiums, Bröderna Ljunggrens, N. K:s och Brottrevänners), representerande en summa av tillsammans kronor 2,200 och hedersprisernas antal, uppnått på några få dagar, var stort. (Veckojournalens, Oscars chokladfabriks, Ligners, Paul U. Bergströms, Skocentra-

Vestergren, Sparta, Malmö.

lens, Sidenhusets, Nerliens, Ernst Rolfs bl. a.).

*

Det lyckades föreningen, trots en besvärande konkurrens från Norrköping, att samla en synnerligen representativ trupp brottare, där det utländska inslaget var stort och betydande.

Från Finland kommo två 1919 års mäs-

tare, Forsström (mell. A.) och Pirskanen (fj.) samt den välkände Moultonen (lättn.) och estländaren Kokk (tungv.); från Danmark anlände Svend Nielsen (mell. B.) samt från Norge Alf Pedersen (fj.).

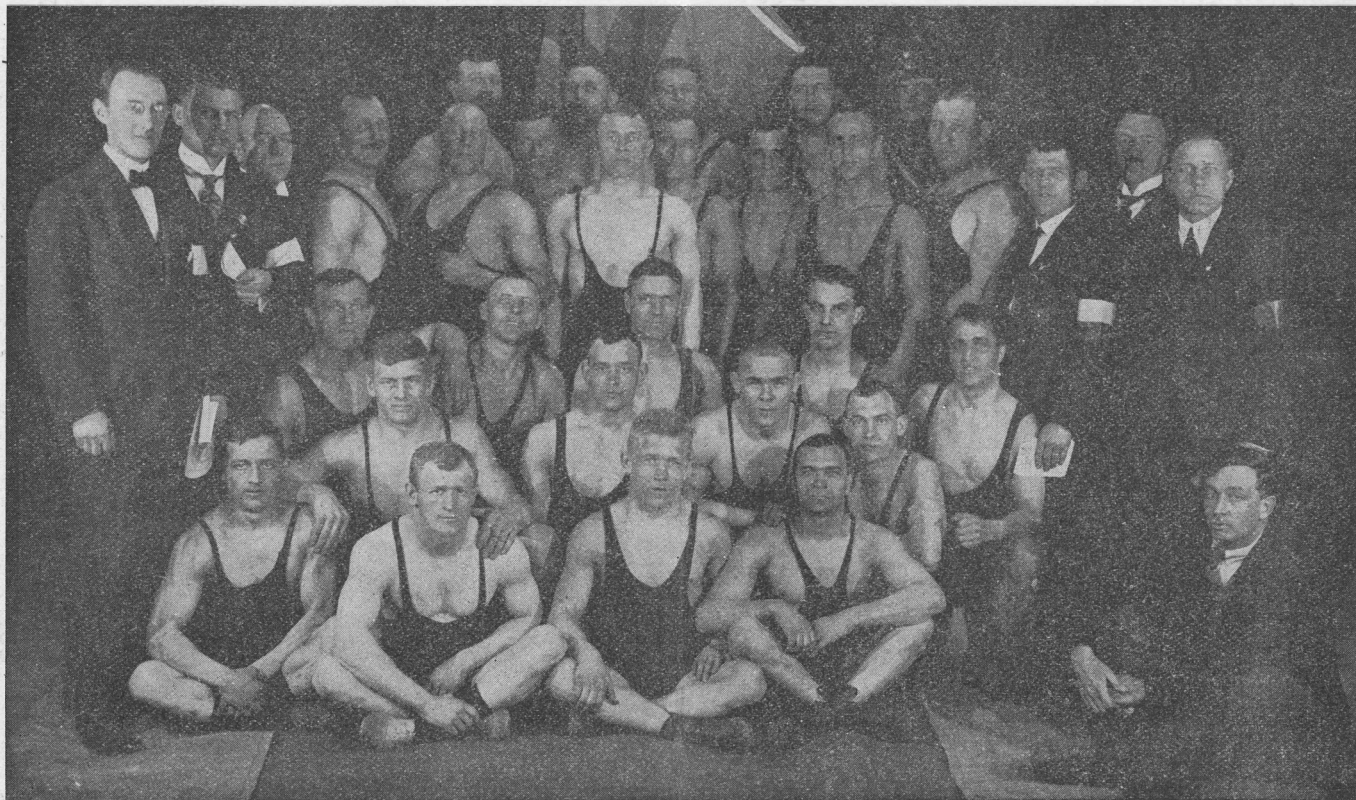
Svenskarnas starkaste namn, utsocknes ifrån, voro Vestergren, Malmö, Forsberg, Halmstad, Leonardsson, Landskrona, Lindberg, Uppsala, Nordström, Malmö, I. Karlsson, Eskilstuna, Borgström, Malmö, Claes Johansson, Göteborg, Ernst Nilsson, Malmö, samt en samling mer eller mindre staterande starka herrar. Djurgårdens tillskott till den sålunda representativa samlingen — med både olympiamästare och Europamästare samt nordiska, svenska och distriktsmästare — var F. Svensson, Räsänen och Kjellström i fjädervikt, V. Pettersson, Kerttula och Östher i lättvikt samt Fredriksson i tungvikt.

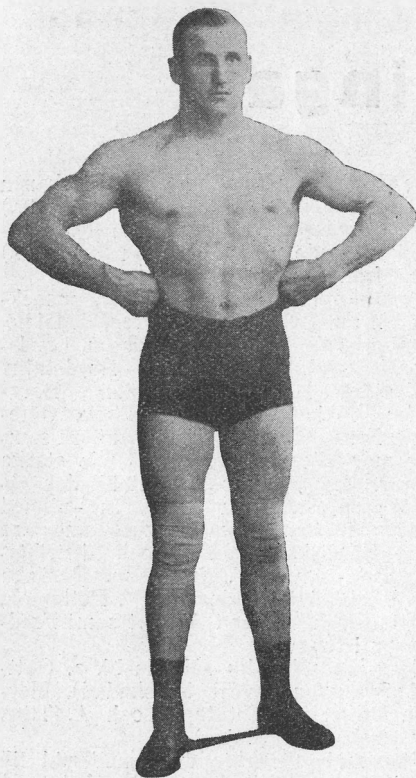
Av våra saknades sålunda bl. a. Gottfrid Svensson (svårt knäskadad), Herman Pettersson (otränad) och A. Titus (av obekant anledning).

Sammanlagt räckte det emellertid till trettiosex män, vilket var storstatligt, då man tar i betraktande den korta tid, som fanns till disposition för att skaffa anmälningar.

Det mest glädjande var kanske dock svenskarnas över lag goda prestationer, i det att alla fem vandringsprisen stannade inom landet, och därav endast ett hos en utlänning, finnen Rautanen (lättn.), från Malmö.

Detta tyder givetvis på att våra svens-

Forsström, Helsingfors.

ka brottare gått kolossalt framåt, och att våra förhoppningar (inklusive djurgårdsförhoppningar) på placeringar (inkl. djurgårdsplaceringar) i Nordiska Mästerskapen och Antwerpens spelen inte behöva sättas ner till alltför stor anspråkslöshet.

Innan jag övergår till att, mycket kortfattat, något beröra en del tävlingars förlopp, måste jag vända mig mot G. F. i Idrottsbladet.

Han skrev ett par mycket uppretade rader i I. B. den 26 jan. med anledning av lördagsbrottningarna. Som han fann synnerligen tråkiga.

Gustaf Frohm) bedes härmed vänligen men bestämt taga del av följande:

Brottningssmarknaden är svårarbetad i Stockholm. Risker för en förening att anordna tävlingar är därför givetvis stor, inte minst i dessa tider, och utgifterna kunna röra sig över 10.000 kronor. Arrangörerna behöva pressens hjälp i stor utsträckning och bekom även Idrottsbladets, hjärtligt och uppriktigt tacksamt noterat. Herr Frohm, som vid ett samtal ordade om sin omutlighet och oomkullrunkliga lystnad, rent utav, efter sanningenslighet i sitt idrottskriktstalleri, kunde emellertid inte, i motsats till alla andra, men vänliga referenter, sätta sitt ljus under ena skäpp, utan lät det med full styrka belysa lördagsföreställningen. Och sedan sparade han inte på orden, utan broderade på, fullkomligt ur humör. Att herr Frohm därmed i hög grad inverkat på tillströmningen av publik till måndagsföreställningen är ovedersägbart; men för signaturens under artikeln skull kanske, men fastmer för artikeln förekomst i I. B., som har, också ovedersägbart, inflytande på en stor kategori idrottsfolk. Och den

björntjänsten, herr Frohm, borde Ni hållit arrangörerna, den enda förening i Stockholm, som uppmuntrar den uppländska brottningen, fria ifrån. Artikeln var desto mer skadlig, som den innehöll referat endast över lördagens tävlingar; ett par ord om söndagens högtintressanta brottningar hade givetvis i icke ringa mån förbättrat turneringens renommé — i I. B. — och ökat frekvensen. Ni får förlåta mig reflektionen: allt sammans verkade avsiktligt (att skada) och utarbetat; och alls icke uppmuntrande.

Nåja, Djurgårdens Idrottsförening gick i alla fall i land med turneringen, även och icke minst i idrottsligt avseende.

För att i någon mån kompromettera herr Frohm, kan jag inte neka mig (och herr Frohm) nöjet att citera ett par rader ur D. N:s sista-dagsreferat:

»Djurgårdens brottningar fingo i går kväll en glänsande och — från svensk synpunkt sett — glädjande avslutning. Tävlingarna ha varit uteslutande lyckade* och de energiska djurgårdsarrangörerna med hr Skoglundh i spetsen kunna vila ett slag med goda samveten. Dessutom ha tävlingarna givit ett gott handtag åt en lovandesvensk brottningsport, som går framåt med stormsteg och lovar gott till Antwerpen.**»

Varefter jag önskar herr Frohm ett betydligt trevligare auf Wiedersehen i januari 1921.

*

Och så då till slut några snapshots från tävlingarna. Dagspressen har sysslat ingående, sakrikt och sakligt med samtliga matcher, och jag nöjer mig att, jämsides med endast återgivande av prislisan, ägna intresset endast åt djurgårdarnas prestationer.

Fritiof Svensson tog hem vandringspriset i fjädervikt genom tre segrar, två på fall och en på poäng. I sin brott-

* Kurs. av mig.

** Ungefär precis tvärt om mot vad G. F. proklamerade med pondus och anspråk på vederhäftighet (!).

Forsberg, Halmstad.

Pirskanen, Helsingfors.

ning visade han en utomordentlig form, och att Pirskanen, finsk fjäderviktsmästare 1919, fick stryka på foten, var, vid anblicken av Fritiofs brottning, icke i någon mån ägnat att förvåna. — I den första matchen, mot Alf Pedersen, en synnerligen sympatisk örnulfare, var djurgårdaren hela tiden överlägsen, och norrmannen fick vackert sköta om försvaret, så gott han kunde och i hela 17 minuter, minst, då en backhammer gjorde honom belåten. — Malmö-Persson stod sig ungefär lika länge, men måste till slut ge sig även han för den sjunde backhammern; de föregående sex slingrade han sig sympatiskt ur. — Matchen mot Pirskanen blev ett enda långvarigt stängande, som resulterade i nederlag för vardera, tildömt på grund av den totala frånvaron av grepp. Fritiof hade sitt specialtag inne en gång, höftsving, men fallet blev utanför mattan. — Även mot Räsänen fick Svensson hålla på de tjugominuterna ut, men där blev det poängseger, efter en livlig och trevlig brottning.

A. Räsänen blev tredje pristagare i samma klass. Mot Pirskanens intensiva arbete föll han tillföga inför en backhammer i kampens fjortonde minut. Om hans match mot Svensson är förut nämnt.

K. Kjellström mötte, också i den klassen, sitt öde i förutbemälda Malmö-Persson, som knogade förtvivlat med den lättaste av alla fjäderviktare, men dock icke lyckades fullständigt förrän efter drygt sjutton minuter. Grepp: dubbel Nelson.

V. Pettersson gick bara på lördagen, och då med en synnerligen besvärande knåskada. Motståndare var den smidiga och sympatiska Isidor Karlsson, Eskilstuna, som vann en poängseger över Pettersson. Hade den senare varit all

right, hade han marscherat vidare. Kunde inte ställa upp på söndagen.

T. Kerstula brottades alldeles förträffligt, men föreföll vara för lätt. Mötet med Rautanen, den blivande segraren, ändade, efter ett otal halsbrytande piruetter, med fall för djurgårdaren medelst Lindéngreppet. — Livlig och rik på fina poängar, blev också hans match mot Borgström, som också vann; efter tolv minuter och backhammer med halv Nelson.

A. Östher, till vars framträdande vi gratulera, blev borta redan efter halvanminut för Rautanens överraskande nacksving. — Trots varningen gick han även in för Isidor Karlssons nacksving, som fällde honom efter bortåt endast 4 minuters brottning.

K. A. Fredriksson, inte riktigt i tävlingshumör, tog hem andra priset i tungvikt. På Sjögrens jättekropp fick han efter 18 minuter bukt medelst en halv Nelson, men gamle Lindblads försvaret i 20 minuter var segare. Här blev det var sitt nederlag. — Matchen om andra priset, med Kokk, blev genom den senares olustiga uppträdande inte så njutbar. När estländaren så småningom blev diskvalificerad var det rättvist, och Fredriksson tog, fullkomligt berättigat, hem sitt pris.

Ja, mera räcker inte utrymmet till för, varför här nedan prislistan följer.

Fjädervikt:

1. F. Svensson, Djurgården.
2. A. Pirskanen, Helsingfors.
3. A. Räsänen, Djurgården.

Lättvikt:

1. O. Rautanen, Sparta, Malmö.
2. F. Moultaanen, Helsingfors.
3. H. Lindberg, Uppsala.
4. O. Borgström, Sparta, Malmö.

Mellanvikt A:

1. E. Vestergren, Sparta, Malmö.
2. N. Forsberg, Halmstad.
3. A. Forsström, Helsingfors.

Mellanvikt B:

1. E. Leonardsson, Landskrona.
2. Svend Nielsen, Aarhus.

Tungvikt:

1. Ernst Nilsson, Sparta, Malmö.
2. K. A. Fredrikson, Djurgården.
3. A. Kokk, Helsingfors.

A la.

Äntligen har det lyckats klubbmästarerna att ordna för dansaftnar åt föreningsmedlemmarna. Det satt hårt åt med lokalfrågan, men till slut lyckades det Ekberg att få Läderlappens lokal (Gillet), varest vi sålunda träffas andra gången onsdagen den 25 februari (första gången var redan den 6 d:s, då vi hade det mycket roligt). Tranebergskapet sköter om dansmusiken på gammalt erkänt sätt, och lokalens synnerliga trevlighet och vackra dekorer höjer nöjet till det obeskrivliga. — Nästa gång förekommer det nog litet mer än bara dans, åtminstone talas det om ett par angenäma överraskningar — men raska på med biljettköpet. Det säljes nämligen bara 150 st. biljetter till varje gång. Och bara hos Wilhelmsson på expeditionen kl. 7—9 e. m.

Bandy

A-laget—Kamraterna.

3—3.

Det var Stockholmsdebuten, uppmuntrande, lyckad och välförtjänt. Söndagen den 6 januari.

Wicksell och Empa Eriksson saknades i försvaret, där i stället Söderling kamperade ihop med Skoglund framför målet. Första halvlek tillkämpade sig de våra ledningen genom Sjodin, som elegant bröt sig igenom och smärtfritt nådde. Tio minuter senare hade K. G. Arnö ändrat till 2—0, och strax efter gjorde Fagerberg med ett flott tennisslag det tredje ledningsmålet.

Det blev det överraskande och glädjande halvtidsresultatet.

Men heltidsresultatet var lika fullt 3—3. Djurgårdens ungdomar hade inte krafter nog att hålla upp den insatta farten, utan föllo tillbaka, överflyttande det mesta av dagens arbete på backarna. Dessa stodo oomkullrunkeliga utom vid tre tillfällen.

Ack, om detta laget kunde hållas ihop till nästa år. Ty här finns virke. Över lag.

A-laget—Järva.

2—7.

Jag undrar, om inte pojkarna voro litet för säkra. Visserligen hade de reserver, men i vetskapen om att Järva haft svårigheter med att få ihop sitt lag, låg nog fröet till nederlaget. Matchen ingick i distriktsmästerskapet och tilldrog sig någon liten uppmärksamhet den 11 januari.

Djurgården tog som vanligt ledningen, men frångavs densamma ganska samvetsgrannt i det Järva i halvtid ledde med 2—1. Utjämningen följde emellertid, men sedan Wicksell måst utgå på grund av justering, Empa Eriksson gjorts halt och de andra nio mer eller mindre lemmalytta, kunde Järva i lugn och ro övergå från det ena värvet till det andra och plocka in fem bollar till.

Ahlberg dömde matchen urskillningslöst och hade för lösa tyglar på samtliga spelare. Kritik av spelarna är därför otänkbart, då reglerna denna gång gav tillstånd till hurdan bandy som helst.

C. M. OTTERMANN, — JUVELERARE —

GÖTGATAN 9, STOCKHOLM.

Sportpriser. — Förlovningsringar.

A-laget—Kronoberg.

2—4.

I svenska mästerskapets första omgång!!! Ett femtiotal morgonfriska och patriotiska människor hade söndagen den 25 januari kl. 10,45 f. m. infunnit sig, trots det starka snöfallet, som totalt bedrog förhoppningarna om vackert spel. På läktaren märktes Kronobergs hejarklack, visserligen något hes, men inte dess mindre energisk. Att Kronoberg ryckte upp sig på slutet och gjorde 4 mål nästan i följd får nog till stor del tillskrivas ifrågasvarande klack; misströstade djurgårdsvännerna på förhand?

Beträffande spelet konstaterades att Djurgården, som hade reserver för Wicksell och Skoglund, började rätt lovande och gjorde mål ur klunga redan efter ca 10 minuter. Man hade svårt att följa spelet, då bollen alltför ofta försvann i den myckna snön. När så hände, stannade spelarna villrådig, och en snöskotning, som, för att vara utförd av lekmän, verkade imponerande, vidtog, tills någon plötsligt fann det han sökte. Kronobergarna spelade inte upp sig, utan slog upp sig och kommo flera gånger i hotande närhet av djurgårdsmålet: och som deras backar äro stora och starka karlar, som kunna slå hårt och långt, envisades spelet att resten av halvleken hålla sig på Djurgårdens planhalva. Emellertid hände det sig att Djurgårdens vänsterytter gjorde en rush ända från eget mål (nästan) och vid hörnflaggan fick in en skaplig centring, den där högerinnern förvandlade till mål. Halvtid 2—0.

Andra halvtid blev det Kronobergs tur att göra målen. Det första kom genom centern, som sköt ett grannt skott, direkt på passning från högerytter. Det andra gjorde vänsteryttern alldeles på egen hand, och tredje och fjärde Lundkvist.

Djurgårdens ungdomliga lag var därmed ur svenska mästerskapet, som det sparades åt dem * att vinna nästa år i stället. Vilket bör kunna gå — eller året därpå — om spelarna hålla ihop, och visa samma entusiasm som denna säsong. Ty den har varit storslagen och allt beröm värd.

A-laget

har därmed sin tävlingssäsong bakom sig. Här finns för ögonblicket icke plats till någon kritik över spelarna, därmed får sålunda anstå till nästa nummer, men jag måste dock säga ett par ord om laget.

Mest fräppant har varit det intresse som i vinter där förefunnits. Jag kan inte erinra mig, att det på länge här hänt att laget tränat. Och aldrig i Djurgårdens bandyhistoria har det väl förut förekommit inomhusträning. Nog av: i båda fallen ha lagmedlemmarna infunnit sig, och det är så säkert att inte har det berott på bristande spelskicklighet, att matcher na förlorats, snarare då genom, som det velat synas, ofullbordad uthållighetsträning. Det har ju inte slagit fel, att Djurgården alltid först tagit ledningen, ibland ganska definitivt, och det har heller

* Fagerberg, Heijman, Arnö, Widgren, Nordberg; Berglund, Johansson, Eriksson; Schröder, Bergvall; Lindberg.

aldrig slagit fel, att laget förlorat det inspelade försprånget, och (mycket) mer till.

Men det var ju kanske att vänta. Laget har i stort sett varit sammansatt av unga krafter, hos vilka ännu inte tillräckligt effektivt inympats den sanna djurgårdiska energin och uthålligheten. Men allting kan inte byggas i amerikansk takt, och ha vi bara tålmod och sammanhållning komma nog också framgångarna.

B-laget—Lidingön.

0—2.

De spela ju bättre än vi, menade en A-lagsspelare och efter denna match skulle jag nästan vilja hålla med därom. Laget som lag var egentligen inte så bra ännu, men de elva spelarna var för sig voro alla acceptabla, och hade samspelet stått på en högre nivå, hade alldeles säkert resultatet blivit ett annat. Nu åkte var och en för sig själv och skulle ensam bryta sig igenom, vilket gick mycket dåligt. Östlund kom visserligen förbi hela försvaret en gång, men blev så förbluffad över att det lyckats, att han från två meters håll sköt bredvid. Även Jocke kom genom ett par gånger, men målvakten räddade djärvt.

I ett bra försvar framträdde Allinger som en mycket god spelare, och målv. Gustavsson (juniorcenterhalvb.) visade, att han har takterna i sig.

Matchen i pokalserien och spelades den 11 januari.

N i d e.

K. ANDERSON HOVJUVELERARE OPERAHUSET — 1 JAKOBSTORG 1

B-Laget—A. I. K. B.

1—2.

Söndagen den 25 jan. möttes ovanstående lag i pokalserien å Östermalms Idrottsplats med avslag kl. 9 f. m. På grund av den tidiga timmen hade till en början endast 10 man infunnit sig, och laget ställde upp på följande sätt: T. Lundberg; Kyllander, Nilsson; Danielsson, Allinger; Ulrich, Bengtsson, Östlund, Johansson, H. Sundberg. På grund av att ordinarie målvakten strax före matchen blev utsatt för olycksfall (en skridsko i foten), fingo vi ställa en reserv i målet.

Vi gingo genast till anfall och lyckades efter c:a 10 min. spel göra matchens första mål genom H. Sundberg, på passning från centern. Strax före halvtidens slut lyckades emellertid Aikå utjämna. Spelet var mycket hårt; särskilt framträdde härvidlag backarna i Aikå. Halvtid 1—1.

Andra halvtid började i mära nog snöstorm, och motvind för oss, varigenom de våra fingo det svårt mot de betydligt kraftigare aikåarna, som nu tydligen kände sig i sitt esse. Vi satte visserligen upp farten till den högsta möjliga för att kunna hålla spelet jämnt, men efter c:a 1/4 timmes spel lyckades dock Aikå erhålla sitt vinnande mål, till stor del tack vare försvarets oförmåga att skilja på

bollen och snöflingorna. Resultatet stod sig halvtiden ut, och man får anse resultatet rättvist. Men kom igen en annan gång!

I laget framträdde särskilt c. h. Allinger genom sin goda räckvidd och energi.

K a p a r n.

Juniorlaget— Matteuspojkarna. 5—1.

Dessa lag möttes i all vänskaplighet söndagen den 21 dec. på Laduviken. Motståndarna hade spelat två matcher förut och voro betydligt bättre tränade. Vårt lag spelade ihop för första gången.

Kedjan samspelade alldeles för litet och innermännen glömde bort, att det fanns yttar. Halvbackskedjan var mycket god med sin bästa spelare i c. hb. Schröder. Han har en god räckvidd och är dessutom snabb. Backarna spelade dåligt. De voro osäkra på bollen och väl långsamma. Målvakten fick aldrig tillfälle att visa vad han duger till. Referat är överflödigt, ty matchen var tillkommen endast för träning.

Laget bör vara att räkna med i den kommande kraftmätningen med seriens juniorlag, och om spelarna göra sitt bästa, bör placeringen bli någonstades i toppen.

G e o r g.

Övriga matcher.

8/2 B-laget—Värtan 0—3.

» Juniorerna—Värtajun. 0—2.

— Referat i marsnumret. —

Djurgårdsfotboll 1919.

Från Idrottsbladets horisont.

Lika visst som Aikå är berättigad till första platsen i Stockholms seriefotboll, är Djurgården given tvåa. Icke kan väl föreningen påvisa de generella framgångar som under fjolåret lade grunden till Djurgårdens stabilitet med säkra verkningar många år framåt, men trots tillbakaträddandet av fjolårets energiska och målmedvetna såväl avdelningsordförande som sekreterare, har tydligen pojkarnas tillsyn legat i goda händer. Därför kunna både Putte Frykman och Ala med lugnt samvete lägga upp räkenskaperna, ty kreditiden lämnar ett ganska stort överskott.

Djurgårdarna själva likna sig ju gärna vid eken (d. v. s. trädet eken, och sålunda icke huvudstaden Stockholm) och det finnes ju onekligen många beröringspunkter med det knotiga, vresiga, starka och stormmotstående trädet. Djurgårdaren i sig själv är ju varken tillgänglig eller deltagande när det gäller andra och deras intressen och trivs bäst inom sig själv, vilket skapar den där klubbandan, som icke tål några svårigheter och föder den s. k. Djurgårdsenergien, tack vare vilken såväl finalen nåddes i Svenska mästerskapet som segern i distriktsfinalen. Det är onekligen något finskt över Stockholmsmästarna — ett kargt, segt släkte, men pojkar som »stå pall i blåsväder». Och »motvind» blåser det ju för stockholmsspelarna ganska ofta.

Emellertid finns det ingen regel utan undantag och ett sådant har föreningens B-lag varit. Men däri spelar en ny faktor in. Lagets spelare äro till stor del identiska med Götas representationslag i bandy och det är ju en känd sak att energi inte är det utmärkande för Göta-pojkarna, utan i stället lägges det an på elegans och smidighet, m. a. o. ett »gö-rikt» uppträdande inför publiken; och eftersom matcherna i klass I i år varit hårdare än någonsin, blev fjolårets stolta »djurgårdshopp» och vinnare av II klassen innehavare av träskeden, vilket ju i och för sig inte ändå är något att skämmas för när det skett i så gott sällskap. Men hade det varit riktigt »djurgårdsvirke», så hade nog även energien funnits, och då hade det lika gärna kunnat vara den första som den sista placeringen. Som ett plåster på såren är det ju alltid att arvfienderna »Gnagarna» besegrades i första matchen — Djurgårdens enda seger och Aikås enda nederlag i den klassen!

Om B-laget saknat energi, så har detta varit raka motsatsen med C-laget, och just därigenom har andra platsen i klass II erövrats med heder. Att det inte blev första är Lidingö I. F. orsaken till genom att fördärva Djurgårdens målkvot med sitt 5—4 resultat och sedan låta slå sig av Råsunda, — klassens vinnare — med 12—1. När man sedan erinrar sig att den drivande kraften i Lidingö I. F. är den gamle inbitne djurgårdaren Harry Hagberg,* måste man säga det vara en ödetis ironi. Hur som helst, laget har skött sig, och det är med tillförsikten till sina egna som ledningen

placerar laget tillbaka i klass I det kommande året.

D-laget har i år inte varit lika framgångsrikt som i fjol, vilket mest får skrivas på det kontot att laget icke fått vara i fred utan måst släppa till reserver både här och där och sålunda aldrig varit så homogent som föregående säsong. Emellertid har det ändå icke brustit i sammanhållningen, utan det har alltid spelats friskt och med gott djurgårdshumör.

Djurgårdsjuniorerna, som i år kanske inte varit av det gamla ekvirket utan mera snälla och tama pojkar, överraskade föreningen och väl icke minst sig själva genom att trots nederlaget mot Västermalm i andra omgångens första match helt anspråkslöst och utan stora later belägga tredje platsen. Pojkarna böra hava en särdeles inre tillfredsställelse, och antagligen glömmar nog Putte och Ala inte bort sina yngsta disciplar utan tänker på dem med något trevligt.

Till slut en sak. Hur skulle det vara att inte taga bort mjukheten och det behagliga hos dessa ungdomar genom att dana dem i den karga djurgårdsandan, utan försöka ännu en gång få fram en elva i stil med Lagergrens, Ivar Friberg, »Lill-Einars» och Clausens m. fl.? Gör ett försök och låt inte B-lagets debacle verka avskräckande. Med arbete och tålmod kan man åstadkomma mycket.

* Det var länge sedan han förlorade rätten att bära hedersnamnet djurgårdare.
R e d.

DJURGÅRDAREN
utkommer med 12
nummer om året
och utdelas gratis
till föreningens
medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS:
15 öre pr mm.
spalthöjd,
(Spaltbredd 58 mm.).
Marginalannonser
10 Kr.

BOXNING

Öppet 8—11 f. m. och 5—8 e. m.

**A. WEIMARKS
INSTITUT
STORKYRKOBRINKEN 3**

ALLM. TEL. 11917.

JIU-JITSU

Andra tider efter överenskom.

Juvelerare

O. B. Sjögren

Drottninggat. 80
(Hörnet av Kungsgat.)

Sportpriser

Lördagar

STUVAR

av **Dam-, Herr- & Barn-tyger.**

LIGNERS KLÄDESHANDEL

STUVADELNINGEN

SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)

(nedanför huvudaffären).

FENIX'

Kägelbanor

Besök dem! Ad. Fred. Kyrkog. 10
(linje 1, grön, stannar).

**BOESËNS
FOTO-MAGASIN**

GREVTUREGATAN 1

kopierar man bäst,
framkallar fortast,
förstora billigast.

FÖRSÄKRINGS-KOMANIET.

Generalagentur för
— HANSA —

Hamngat. 13, 2 tr.

R. T. 31550 - A. T. 1019

Förmedlar alla slag
av försäkringar

Ombud i D. I. F.: C. G. SWANBERG

**SÖDERBERGS
KONDITORI**

HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är trefligt, gott o. billigt

*Uppskjut
inte att slå ett slag å*

**Reginas
Bowlingbanor**

Drottninggatan 44-46.

OM DU VILL TRÄFFA IDROTTS-
KAMRATER SÅ GÅ ALLTID TILL

FEITH'S

Strandvägen 1, Drottninggat. 40

Hornsgatan 1 ∴ Sveavägen 21

*Gedigna
Guld- och Silverarbeten*

**Juvelerare
O. B. Sjögren**

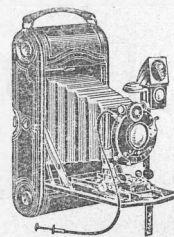
Drottninggat. 80, (hörnet av Kungsgat.)

**FRANS SVANSTRÖM & Co.
PAPPERSHANDELSAKTIEBOLAG**

**P A P P E R
RIT- & SKRIV-
M A T E R I A L**

HUVUDKONTOR: MYNTGATAN 1 — 5 FILIALER

**IDROTTS-
MANNEN**

**KÖPER SIN
KAMERA**

OCH ÖVRIGA UTRUSTNING, SAMT LÅTER
FRAMKALLA, KOPIERA OCH FÖRSTORA
SINA BILDER HOS

A.-B. Hasselblad-Scholander
HAMNGATAN 16.

HANSA

FÖRSÄKRINGSRÖRELSE

Aktiekapital & reservfond
Kr. 6.000.000

Aktiebolaget

CARL W. PETERSÉN

Herkulesgatan 4 - Stockholm

Telefoner: RIKS 14 28, 123 54, 230 82 - STHLM 118 87.
Telegramadr.: "VOLT GAS"

Engroslager av:

Elektrisk Installationsmaterial :: Belysningsarmatur :: Glas

*Alla Djurgårdare
ekipera sig bäst
och fördelaktigast
hos*

Paul U. Bergströms A/B

DROTTNINGGATAN 74-78
STOCKHOLM

VID MÅLET

för erhållande av förstklassiga Artiklar till
**VINTERSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE**
är Ni först då de inköpas hos

Mauritz Widforss' H.-A.-B.

— Kungl. Hovleverantör —
Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA,
ESKILSTUNA, SUNDSVALL,
JÖNKÖPING och KARLSHAMN.

Sveriges förnämsta Skidlöpare
använda alltid

SKIDOR

från

Bröderna Sandströms Skidfabrik.

GÖTGATAN 100 - STOCKHOLM.

Försäljningslokal: Birgerjarlsgatan 23.

LANGBORGES

5 Birger Jarlsgatan 5.

Förnämsta inköpskälla för all
slags förstklassig Sportmaterial

Skidor, Boxhandskar, Skridskor.

Djurgårdare!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

A.-B. Ruben Gelbord, Sportaffär,

11 Sibyllegatan 11

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98.

Riks Tel. 89 98.